

en forandret Instrux for Statsrevisionen. Jeg er enig med ham i, at saaledes, som det hidtil er gaaet, har Rigsdagen ikke været istand til grundigt at sætte sig ind i alle de forskellige Spørgsmaal; det er kun ganske enkelte Punkter, som vi kunne skænke vor Opmærksomhed. Jeg troer ogsaa, at det meget godt lod sig gjøre, at vi, istedetfor de store Bøger, som gives os, og som det er Revisionens Pligt at affatte, fik skriftligt meddeelt det, som den ærede Rigsdagsmand antydede, og at kun de tvivlsomme og mere vigtige Punkter bleve trykte med Revisionens Betænkning over samme. Naar det tillige blev vedtaget, at, saasnart Rigsdagen traadte sammen, saa skulde enten Finantsudvalget eller et andet Udvalg blive istand til strax at behandle disse Revisions-sager, da troer jeg, at der fra Rigsdagens Side virkelig kan søres Control med Revisionen. Det forekommer mig heller ikke, at vi behøve at være bange for, at de Mænd, hvem vi skænke den Tillid at vælge til Statsrevisorer, ville forbigaae noget egentlig Tvivlsomt. Jeg er af den Mening, at Revisionsarbejderne ikke saameget bør bestaae i en Talrevision som i en Undersøgelse, der gaaer ud paa i Virkeligheden at bedømme, om Forretningerne udføres paa den hensigtsmæssigste Maade og om de Udgifter, der bevilges, anvendes vel. Dersom vi f. Ex. bevilge Penge til Anskaffelse af et eller andet stort Parti Varer, saa bryder jeg mig ikke saameget om, at det af Statsrevisionen er paaseet, at Udregningen over, hvad Varerne have kostet, er i alle Enkeltheder rigtig, men derimod, at det paasees, at man har baa-ret sig rigtig ad med Hensyn til Indkjøbet og den hele Anskaffelse deraf; det er noget af det Vigtigste, som Revisionen har at varetage. Udvalgets Fleertal har været af den Mening, at vi her ikke have noget at bestille med Revisionen og den endelige Afgjørelse af Regnskabet for det Finantsaar, der nu ender den 31te Marts d. A., uden for det Tidrum, som gaaer fra den 1ste April til 2den Octbr. f. A. Jeg kan ikke nægte, at jeg er i megen stor Tvivl, om den Ansættelse er rigtig eller, rettere sagt, jeg troer ikke, at den er rigtig. Dersom det ærede Fleertal er af den Mening, saa vil det være ønskeligt, om det vil opgive, hvor Af-

gjørelsen og den endelige Decharge af Regnskabet for dette Finantsaar skal foregaae, men det kan jeg ikke see af Forslaget, saaledes som det nu er stillet. Fleertallet siger, at vi ikke have noget med Afgjørelsen at bestille efter 2den October; men hvor staaer det skrevet? Jeg kan ikke finde det i Fællesforsatningen eller noget-steds, at det paa Finantslov fra 1ste April 1855 til 31te Marts 1856 støttede Regnskab ikke maa bedømmes af Rigsdagen; jeg kender ikke nogen anden Autoritet i saa Henseende end Rigsdagen. Det ærede Fleertal maatte idetmindste, som jeg har udtalt, sige os, hvor Afgjørelsen ligger; ellers bliver Ministeriet i dette Tilfælde aldeles uansvarligt. Det hedder vel, at Statsregnskabet skal forelægges Rigsraadet til „Betænkning“, men det fører intet Ansvar med sig; dersom det „betænker“ Gøt og Ministeriet siger et Andet, saa kan Rigsraadet intet Videre gjøre. Jeg haaber derfor, jeg gjentager det, at det ærede Fleertal vil forklare os, hvor vor Sikkerhed ligger, for at Finantsloven er bleven fulgt i det Finantsaar, som ender den 31te Marts d. A.

S. Sage: Ja! Der er ganske vist nogen Vanstuelighed i Ordningen af det hele Forhold; men jeg troer ikke, at den er større, end det altid vil være Tilfældet i en Overgangsperiode. Her er Tale om at afgive fra Rigsdagens Side den Andeel, Rigsdagen har havt i Fællessager; 2den October f. A. gif Rigsdagens Myndighed i saa Henseende over til Rigsraadet. Man kan være utilfreds med Forsatningen, med den hele Ordning, der har afløst den tidligere; men det er dog afgjort, at vi maae underordne os denne Ordning (S. A. Hansen: saavidt den gaaer!). Ja, ganske vist, „saavidt den gaaer“; hvorvidt gaaer den? Da der tidligere var Tale om Rigsdagens Myndighed, har jeg saa stærkt som nogen staaet paa, at Rigsdagen skulde hørde sin fulde Myndighed i Fællessager, inden et nyt Organ blev indført, som overtog den Myndighed, som tidligere var tillagt Rigsdagen i alle saadanne Sager; men fra det Tidspunkt af, at Overgangen har fundet Sted, er Spørgsmaalet, om vi til det Øverste skulle holde paa den mulige Ret, vi have tilbage med Hensyn til Fælles-